ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-237

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	£ 2
Έξάμηνος	» 200	Έξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Άμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ — ΤΟΜΟΣ Δ' — ΔΡΑΧΜ. 20 — 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΙΟΥΝΙΟΥ 1936

Άνατολὴ ἡλίου 5.08'—Δύσις 7.48'
Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Ἀποστ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 26.1, ἐλ. 16.8
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 755.5

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Συνέρχεται σήμερον μία πολυάριθμος συνέλευσις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν, πλὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν μελῶν του καὶ τὰ μὴ κοινοβουλευτικά, δηλαδὴ οἱ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν χρηματίσαντες βουλευταὶ καὶ ἐμμένοντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ κόμματος τούτου. Καὶ ἡ τόσον πολυάνθρωπος αὐτὴ συνέλευσις θὰ συσκεφθῇ περὶ τῆς μελλούσης τύχης τοῦ κόμματος—τῆς διατηρήσεως τῆς ἑνότητός του, τῆς ἀνασυγχωνεύσεώς του μετὰ τῶν κατὰ καιροὺς δημιουργηθεισῶν παραφυάδων του, τῆς ἀναπροσαρμογῆς του πρὸς τὰς νέας κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς ἐξελίξεις.

Πρὸ δημέρου ἐξεθέτομεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς συγκεκριμένας τινὰς σκέψεις καὶ διαπιστώσεις περὶ τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος καὶ περὶ τῆς βιολογικῆς ἀναγκαιότητος τῆς ἀποσυνθέσεως ἑνὸς κόμματος ὅταν τοῦτο χάσῃ πλέον, δι' οἱονδήποτε λόγον, τὸν πολιτικόν του προορισμόν. Τὸ πλεῖστον τῶν σκέψεών μας ἐκείνων εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἐάν, κατὰ τὴν σημερινὴν συνέλευσίν του ἡ συζήτησις ἤθελε μείνει προσκεκολλημένη ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν προσωπικῶν καὶ τοπικῶν συμφερόντων, ἐπὶ βάσεως, δηλαδή, χθαμαλῶς μικροκομματικῆς. Διότι τοῦτο θ' ἀπεδείκνυεν ὅτι τὸ μέγα αὐτὸ κόμμα ἀνίκανον νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς νέας, γενναίας ἀνελίξεις, ἀγίκανον νὰ τραπῇ πρὸς νέους, γενικωτάτους, προσανατολισμούς, δὲν θὰ εἶχε πλέον κανένα πραγματικὸν προορισμόν, ὅτι μόνη ἐπιδίωξίς του τοῦ λοιποῦ θὰ ἦτο ἡ κατὰ πάντα τρόπον συντήρησις τοπικῶν κομματικῶν μικροφεούδων καὶ ὅτι θὰ ἀνεπτύσσετο ἀγὼν προσωπικῆς ἐπικρατήσεως μεταξὺ πληθύος στελεχῶν. Καὶ ὅλα ταῦτα, ὅπως ἐλέγομεν προκειμένου περὶ τῶν Φιλελευθέρων, εἶνε ἀλάθητα σημεῖα μιᾶς προϊούσης καὶ ἀδυσωπήτως ἐξελισσομένης ἀποσυνθέσεως.

Διὰ νὰ ἔχῃ τοῦ λοιποῦ λόγον ὑπάρξεως τὸ Λαϊκὸν κόμμα, μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀρχηγοῦ του, θὰ πρέπῃ νὰ ἀνασυγκροτηθῇ καὶ νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν παροῦσαν, τὴν ζωντανὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Ὁ ἀντιβενιζελικὸς πολιτικὸς κόσμος — ὁ ὅρος ἀντιβενιζελικὸς εἶνε ἀτυχὴς καὶ δὲν ἔχει πλέον κανὲν νόημα, ἀλλὰ τὸν μεταχειριζόμεθα διὰ τήν, ἐκ παλαιᾶς ἕξεως, μονολεκτικὴν εὐκολίαν ποὺ παρουσιάζει διὰ τὴν συνεννόησίν μας — ὁ κόσμος ὁ ἀντιβενιζελικὸς εἶχεν ἄλλοτε πασιφανῆ, θετικὸν καὶ συγκεκριμένον λόγον ὑπάρξεως: ἀπετέλει, ἐν πρώτοις, κοινοβουλευτικὸς τὸ «ἀντίπαλον δέος» διὰ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ βενιζελισμοῦ. Ἐξεπροσώπει, ἔπειτα, μίαν συγκεκριμένην πολιτειακὴν ἰδεολογίαν. Μετὰ τὴν παλινόρθωσιν τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ νέου πολιτεύματος ἀπὸ τὰ πρῶτα δημοκρατικὰ κόμματα, ὁ ρόλος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διεγράφετο ἤδη σαφής: Θὰ ἦτο ὁ ρόλος μιᾶς συντηρητικῆς διασφαλίσεως τοῦ κράτους καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἀπὸ τοὺς κινδύνους ἀσταθμήτων καὶ ὑπεραγαν σπευδουσῶν «προοδευτικοτήτων». Κατὰ τοὺς ὀλίγους παρελθόντας μῆνας ἐσημειώθησαν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου γεγονότα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατόν, παρὰ νὰ ἔχουν ἐπίδρασιν βαθεῖαν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐπὶ τοῦ ἀμέσου πολιτικοῦ μέλλοντος αὐτῆς. Ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, ἐξέλιπον ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παλαιῶν μεγάλων ἀντιπάλων παρατάξεων, οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ μακροῦ καὶ περιπετειώδους Ἑλληνικοῦ δράματος, ἐνῷ, συγχρόνως, ραγδαῖαι κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐξελίξεις ἔθεσαν ἀποτόμως ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νέα, γενικώτερα προβλήματα. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἂν θέλῃ νὰ ζήσῃ, ὀφείλει νὰ λάβῃ μίαν σαφῆ καὶ ὁριστικὴν θέσιν ἐπὶ τῶν προβλημάτων αὐτῶν, ἀποβαίνον ἐφεξῆς τὸ συντηρητικῶς προδευτικὸν κόμμα τοῦ τόπου, τὸ στερρῶς ἐχόμενον τῆς συντηρητικῆς καὶ τῆς ἀστικῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως.

Θὰ δυνηθῇ νὰ ἀρθῇ ἡ σημερινὴ συνέλευσις τοῦ κόμματος — μία τόσον ἀκαθορίστου ποιοῦ καὶ τόσον ποσοτικῶς ἐξοιδημένη συνέλευσις — εἰς τὸ ἀνώτερον ἐπίπεδον τῶν ἀντιλήψεων τούτων, ἐγκαταλείπουσα ἔξω τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεώς της τὰ ἀτομικὰ συμφεροντίδια, τοὺς ἐκλογικοὺς μικροκομματικοὺς ὑπολογισμούς, τὰς παντοίας προσωπικὰς φιλοδοξίας; Ἡ ἀπάντησις θὰ δοθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν. Ἐὰν δὲν ἀποφασισθῇ ἡ πλήρης ἀνασυγχώνευσις τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ πολιτικοῦ κόσμου—ἀνασυγχώνευσις εἰς ἑνιαῖον ὀργανισμὸν καὶ ὄχι συνεργασία ὁμοσπόνδων τμημάτων — θὰ εἶνε μάταιον νὰ πιστευθῇ ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ τι τὸ ἀξιόλογον. Ἡ ἀνασυγχώνευσις αὐτὴ δὲν ἐξαρτᾶται, βέβαια, μόνον ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Πρέπει νὰ τὴν δεχθοῦν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀποσπασθέντα τμήματα. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἐν τούτοις, δύναται νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα καὶ τὸ παράδειγμα καὶ ἂν τὰ λοιπὰ «ἀντιβενιζελικὰ» κόμματα ἤθελον κωφεύσει, ὁ λαὸς τῶν ἐκλογέων θὰ ἐγνώριζε πῶς νὰ συμπεριφερθῇ ἐν καιρῷ πρὸς αὐτά. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ σημερινὴ συνέλευσις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ καταδείξῃ ὁποῖον θὰ εἶνε τὸ μέλλον του. Καὶ — ἐπαναλαμβάνομεν — τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν πλέον προορισμόν, ἀλλὰ περιορίζονται εἰς τὴν συντήρησιν προσωπικῶν συμφεροντιδίων, εἶνε προωρισμένα, ἀπὸ τοὺς ἀμεταβλήτους βιολογικοὺς νόμους, εἰς ἀποσύνθεσιν.

Μία ἑκατονταετηρὶς

Ρουζὲ ντὲ Λὶλ, ὁ Γάλλος Τυρταῖος

Πῶς ἐγράφη ἡ Μασσαλιῶτις

Σὰν καὶ χθὲς, ἀκριβῶς πρὸ ἑκατὸ χρόνων, ἀπέθνησκε στὸ Σουαζὺ—λὲ—Ρουά, κοντὰ στὸ Παρίσι, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ποὺ στὸ ἄκουσμα μιᾶς μουσικῆς καὶ κάποιων στίχων του, σημαίες χαμηλώνουν σὲ εὐλαβικὸ χαιρετισμό, στρατιῶτες παρουσιάζουν ὅπλα, πολῖτες κρατοῦν ἀκίνητοι τὰ καπέλλα στὸ χέρι, προσηλωμένοι βαθειὰ σὲ κάτι, σὰν σὲ στιγμὲς ἱεροτελεστίας... Σὰν καὶ χθὲς, ἀκριβῶς πρὸ ἑκατὸ χρόνων, ἀπέθνησκε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ποὺ ἡ μουσικὴ καὶ οἱ στίχοι του αὐτοί, σημαῖες χιλιοτρυπημένες ἀπ' τὶς σφαῖρες, τὶς κάνουν περήφανα νὰ κυματίζουν ἐκεῖ, ποὺ μόνα πιὰ τὰ ὅπλα ἔχουν τὸν λόγο, κορμιὰ ὅλο νειάτα καὶ ζωή, μ' ἕναν ἀφάνταστο ἐνθουσιασμὸ μὲ μίαν ἀσυγκράτητη ὁρμητικότητα τὰ ρίχνουν μέσα στὴ φωτιὰ καὶ στὸ θάνατο, σὰν κάτι νὰ τὰ σπρώχνῃ, ἀνώτερο καὶ ὑπεργήϊνο, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ περιγραφῇ μὲ λόγια... Ὁ Ρουζὲ ντὲ Λὶλ! Τὸ ὄνομα αὐτὸ τί δὲν φέρνει στὸ νοῦ μας... Ὁλόκληρος ὁ παλμὸς ἑνὸς Ἔθνους, τὰ ὀνειρά του, τὰ ἰδανικά του, οἱ τάσεις καὶ κατευθύνσεις του, μέσα στὴν καρδιὰ ἑκείνου, ποὺ ἐτίμησαν χθὲς στὴ Γαλλία μὲ ἀνάλογες τελετὲς τὴ συμπλήρωση ἑκατονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του, ὁλόκληρος ὁ παλμὸς ἑνὸς Ἔθνους μέσα στὰ στήθη τοῦ νεαροῦ λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ, στήθη, κάτω ἀπ' τὰ ὁποῖα χτυποῦσε μιὰ καρδιά, ποὺ διερμήνευε τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς τοῦ λαοῦ στὸν ὁποῖον ἀνῆκε καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον προήρχετο ὁ ὁρμητικὸς καὶ εὐφάνταστος αὐτὸς νέος.

. . . . . .

1792! Τὰ στρατεύματα Φραγκίσκου τοῦ ΙΙ τῆς Αὐστρίας βρίσκονται στρατοπεδευμένα παρὰ τὸν Ρῆνο, ἑτοιμα νὰ μποῦν στὴν Γαλλία γιὰ νὰ καταπνίξουν τὴν ἐπανάστασι. Πρὸ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ, ποὺ ἀπειλοῦσε τὸ Ἔθνος, ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Γαλλίας ἀναγκάζεται νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσσίας. Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶνε ἀπερίγραπτος. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, σ' ὅλη τὴ χώρα, ἀκούονται πολεμικὲς κραυγές. Ἡ πατρίδα κινδυνεύει! «Πολῖτες στὰ ὅπλα!»

Στὶς 25 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ὁ στρατηγὸς Λυκνὲρ ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγία τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ποὺ βρίσκονται στὸ Στρασσβοῦργο. Τὸ ἴδιο ἑκεῖνο βράδυ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως, ὁ Ντίτριχ, δίδει ἀποχαιρετιστήριο δεῖπνο στοὺς ἀξιωματικοὺς γιὰ νὰ τονώσῃ ἀκόμη περισσότερο τὸ φρόνημά τους καὶ τοὺς ἐνισχύσῃ ψυχικῶς στὸν ἀγῶνα. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ δείπνου αὐτοῦ καὶ ἐνῷ «ὁ κρότος τῶν ὀργάνων τῆς μάχης ἀνεμιγνύετο διαρκῶς μὲ τὸν κρότο τῶν ὀργάνων τῶν ἑορτῶν» μιὰ φωνὴ ἀξαφνα ἀκούεται, δυνατὴ καὶ ἀποφασιστικὴ σὰν νὰ προστάζῃ καὶ σὰν νὰ ἱκετεύῃ συνάμα: «Ποιὸς ἀπὸ σᾶς θὰ γίνῃ ὁ νεώτερος Τυρταῖος, ἑκεῖνος ποὺ θὰ ρίξῃ μέσ' στὸν καπνὸ τῶν κανονιῶν καὶ τὸ συριγμὸ τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν βομβῶν τὸν ὕμνο τῆς Γαλλίας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ;» Στὴ ἀγωνιώδη αὐτὴ ἐρώτησι, ποὺ ἔγινε ἀπ' τὸ στόμα τοῦ Δημάρχου, τοῦ πατριώτου Ντίτριχ, μιὰ φωνὴ ἀπαντᾶ: «Ἐγώ!» Καὶ ἀμέσως ἕνας ἀπ' τοὺς παρακαθημένους ἐκεῖ ἀξιωματικούς, ἕνας λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ, νέος ἕως τριάντα ἐτῶν, ὁρμᾷ ἔξω ἀπ' τὴν αἴθουσα. Γρήγορα ξεχάσθηκε τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ καὶ κανεὶς δὲν πρόσεξε, οὔτε καὶ ἔθωσε σημασία στὴν ἀπουσία τοῦ Ρουζὲ ντὲ Λὶλ. Ἐν τούτοις μετὰ μισὴ σχεδὸν ὥρα ἡ πόρτα τῆς αἰθούσης ἀνοίγει καὶ πάλι. Ὁ Ρουζὲ ντὲ Λὶλ, μὲ τὸ μαλλιὰ ριχμένα πρὸς τὰ πίσω, μὲ τὸ μέτωπο ὅλο ἱδρῶτα, ἀνεβαίνει πάνω σ' ἕνα πάγκο. Ἡ συγκίνησις κι' ἡ ἀγωνία εἶνε ζωγραφισμένη στὸ ὠχρὸ πρόσωπό του. Φαίνεται πὼς πάλεψε σκληρά, ἀλλὰ φαίνεται ἐπίσης πὼς ἀπ' τὴν πάλη αὐτὴ βγῆκε νικητής. Λάμπει ὁλόκληρος, σὰν νὰ φωτίζεται ἀπὸ κάποιο μυστηριῶδες, ἱερὸ φῶς. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀντιλαμβάνονται καλὰ ὅσοι βρίσκονται ἐκεῖ τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Στὸ πρῶτο νεῦμα του, στὴν πρώτη λέξι, ὅλοι σωπαίνουν γιὰ ν' ἀκούσουν: «Ἐμπρὸς, παιδιὰ τῆς πατρίδας, ἀνέτειλε ἡ ἡμέρα τῆς δόξας! ἡ αἱματηρὴ σημαία τῆς τυραννίας ὑψώθηκε ἐναντίον μας. Ἀκοῦτε στὶς πεδιάδες μας τοὺς ἀγρίους αὐτοὺς στρατιῶτες νὰ οὐρλιάζουν; Ἔρχονται νὰ σφάξουν μέσα στὶς ἀγκαλιές μας τοὺς γυιούς μας καὶ τὶς γυναῖκες μας! Συμπολῖτες στὰ ὅπλα! πυκνῶστε τὶς φάλαγγές σας! Ἂς βαδίσωμε, ἂς βαδίσωμε ἂς ποτίσῃ τὴ γῆ μας αἷμα ἀκάθαρτο!» Μὲ τοὺς πρώτους αὐτοὺς στίχους ἡ δημήγυρις ὅλη ἠλεκτρίζεται. Μερικοὶ ζητοκραυγάζουν· ἀλλὰ οἱ ἄλλοι τοὺς ἐπιβάλλουν σιωπή· ξέλυον γ' ἀκούσουν κι' ἄλλες στροφές. Καὶ ὁ Ρουζὲ ντὲ Λὶλ μὲ ἐνθουσιασμὸ ποὺ αὐξάνει διαρκῶς, ἐξακολουθεῖ ἄλλοτε νὰ ἀπαγγέλλῃ καὶ ἄλλοτε νὰ τραγουδᾷ μὲ μιὰ φωνὴ ποὺ δὲν λέγεται ἀνθρώπινη. Δὲν χρειάζεται πιὰ νὰ δώσῃ αὐτὸς τὸ σημεῖο στοὺς ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀποβιβαζόμενος εἰς τὴν ἐξέδραν τοῦ Νέου Φαλήρου, ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἐπισήμων.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ

Ο ΑΓΓΛΟ-ΡΩΣΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΓΛΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἀπὸ τὴν «Βερολίνειον Ἡμερησίαν» παραλαμβάνομεν τὸ κάτωθι ἄρθρον τοῦ κ. Μπόβαρι, λίαν διαφωτιστικὸν ἐπὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Μοντραί:

Πρὸ 277 ἐτῶν ἕνας Τοῦρκος Σουλτᾶνος διέταξε νὰ ἀνεγείρουν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μιᾶς θαλασσίας ὁδοῦ τείχη «ἐναντίον» τῆς ὑποψήφου ἐπιθέσεως τῶν Ἐνετῶν — ἔτσι ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῶν Δαρδανελλίων. Μέχρι τοῦ 1809 τὸ ζήτημα παρέμεινεν ὡς μία στρατιωτικὴ ὑπόθεσις τῶν γειτονικῶν Κρατῶν. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ναπολέοντος ἔγινεν εὐρωπαϊκόν. Ἀνεμίχθη ἡ Ἀγγλία καὶ ἐπέβαλε τὸ κλείσιμον τῶν Στενῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ στρατιωτικοπολιτικὸν πρόβλημα κατέλαβε τὴν θέσιν του μεταξὺ τῶν μεγάλων ζητημάτων τοῦ κόσμου. Κάθε μεγάλος εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἐσήμαινε νέαν φάσιν δι' αὐτό. Τὸ προτελευταῖον στάδιον διήρκεσε μέχρι τοῦ παγκοσμίου πολέμου: κλείσιμον τῶν Στενῶν κατ' ἐπιθυμίαν τῆς Ἀγγλίας ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς Ρωσίας. Τὸ τελευταῖον στάδιον ἦτο ἄνοιγμα τῶν Στενῶν δι' ὅλα τὰ πλοῖα, ἀφοπλισμὸς τῆς ἐντεῦθεν καὶ ἐκείθεν ζώνης. Τὸ στάδιον τοῦτο περατοῦται μὲ τὴν διάσκεψιν τοῦ Μοντραὶ καὶ τελειώνει χωρὶς νὰ πολεμήσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δηλαδὴ ἡ Τουρκία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσία. Ἀλλὰ ἂς ἴδωμεν τὰς κυριωτέρας φάσεις τῆς «χειραφετήσεως τῶν Δαρδανελλίων» ἀπὸ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης τοῦ 1923 καὶ ἐντεῦθεν.

1) Ἐπὶ δέκα ἔτη δὲν συμβαίνει τίποτε. Τὸ «ζήτημα τῶν Δαρδανελλίων» φαίνεται νὰ ἐξῆλθε. Ἕνα νέον ἔθνος ζητεῖ τὸν δρόμον του ἐκτὸς τῆς Κ. Τ. Ε. Πρῶτος του φίλος γίνεται μία ἄλλη χώρα ἐπίσης ἐκτὸς τῆς Κ. Τ. Ε., ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις. Δεύτερος φίλος ἡ Ἰταλία, χώρα ἐπίσης μὴ ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου. Ἡ Ἰταλία ἐπιζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ «ἀντίβαρον». Μίαν Βαλκανικὴν Ἕνωσιν ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν της καὶ μὲ αἰχμὴν κατὰ τοῦ Βελιγραδίου καὶ τῶν Παρισίων. Ἡ προσπάθεια ἀποτυγχάνει, ἀλλ' ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία διατηρεῖται χωρὶς τὴν ρωμαϊκὴν βοήθειαν. Διὰ πρώτην φορὰν γίνεται καταφανὲς ὅτι τὰ Βαλκάνια καθίστανται ἀνεξάρτητα.

2) Τὸν Μάϊον τοῦ 1933 αἱ Ἐπιτροπαὶ τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἐργάζονται δραστηρίως. Δὲν θέλουν ὅμως νὰ ἴδουν ὅτι τὰ εἰδικὰ τεχνικὰ προβλήματα δὲν λύονται ὅταν παραμένουν ἄλυτα τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς πολιτικῆς. Τὸ ζήτημα τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων ἔγινεν αἴφνης ἐπικίνδυνον. Οἱ ἄλλοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσουν τὸν κρότον τῆς ρωγμῆς αὐτῆς. Τὸν ἐπρόσεξεν ὅμως ἡ Τουρκία. Ἐνῷ ὁμιλεῖ εἰς τὰς τεχνικὰς στρατιωτικὰς Ἐπιτροπὰς τῆς Γενεύης, σκέπτεται τὴν ἰσότητα δικαιωμάτων. Ἀντιλαμβάνεται ὅτι εἶνε ἄβικος ἡ ἀγγλικὴ πρόταξις περὶ καταργήσεως τῶν ἐλαφρῶν πυροβόλων καὶ διατηρήσεως μόνον τῶν βαρέων «ἀμυντικῶν». Τὰ Στενὰ μόνον μὲ ἐλαφρὰ ἐξοπλίζονται. Διὰ πρώτην φορὰν ἔπεσεν εἰς τὴν Γενεύην ἡ λέξις «Δαρδανέλλια». Οἱ Ἄγγλοι ὑποχωροῦν. Ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ θέμα τοῦτο εἶχεν ἐξαφανισθῇ.

3) Μάϊος τοῦ 1934. Ἡ πολιτικὴ κατάστασις μετεβλήθη. Ἡ Τουρκία συνωμολόγησε μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον. Ὁ Ντοῦτσε ἐκφωνεῖ λόγον περὶ μεγαλοντικῆς ἰταλικῆς ἐπεκτάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, ὁ ὁποῖος ἀπηχεῖ κακῶς εἰς τὴν Ἀγκυραν. Εἰς τὴν Γενεύην ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἡ Τουρκία ἑτοιμάζει νέαν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος τῶν Δαρδανελλίων. Ὁ σὲρ Τζὼν Σάϊμον συνομιλεῖ διὰ μακρῶν μὲ τοὺς Τούρκους, Ἕλληνας καὶ Βουλγάρους ἀντιπροσώπους. Ἀποτέλεσμα: ἡ ἀναβολὴ τοῦ ζητήματος τῶν Δαρδανελλίων. Οὔτω παρέρχεται ἕνα ἀκόμη ἔτος χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ τι τὸ ἐπίσημον περὶ Δαρδανελλίνων.

4) Ἀπρίλιος 1935. Αἱ χρυσαῖ ἡμέραι τῆς Στρέζας. Οἱ Γάλλοι κατηγοροῦν τὴν Γερμανίαν διότι ἀσκεῖ τὸ ἀμυντικόν της δικαίωμα. Οἱ Βούλγαροι εἶχον ἤδη παραπονεθῇ τὸν Μάρτιον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς τὰ σύνορά των. Οἱ Τοῦρκοι ἐπαναλαμβάνουν: «Δαρδανέλλια!». Οἱ Ἄγγλοι ἀπαντοῦν αὐτὴν τὴν φορὰν ὅτι τὸ πρόβλημα θὰ ἐξετασθῇ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Ρώμης, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ λύσῃ ὁλόκληρον τὸ παραδουνάβιον πρόβλημα. Λόγῳ τῶν μεγάλων δυσχερειῶν ἐκρίθη ὅτι καλύτερον θὰ ἦτο νὰ ἀναβληθῇ ἡ Διάσκεψις μέχρις ὅτου δημιουργηθοῦν καλύτεροι ὅροι.

5) Οἱ ὅροι μετεβλήθησαν ταχύτερον καὶ διαφορετικότερον παρ' ὅσον ὑπελόγιζον οἱ Ἄγγλοι. Ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον ἤδη τοῦ 1935 τηλεγραφήματα ἐκ Καΐρου, Σουέζ, Ἰόππης καὶ Ἀθηνῶν ἀνήγγελλον τὴν συγκέντρωσιν ἀγγλικῶν πολεμικῶν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Ἰταλικὰ πολεμικὰ προσήγγιζον, λόγῳ κακοκαιρίας, ἄνευ ἀδείας εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας. Τὰ Δωδεκάνησα ὀχυρώνονται. Τὰ Δαρδανέλλια ὀχυρώνονται. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὸν Ὀκτώβριον δὲν διήρχοντο ἐμπορικὰ πλοῖα ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ποὺ ἐπεβλήθησαν αἱ κυρώσεις, ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ὅτι ἡ διεθνὴς κατάστασις εἶνε ἀνησυχητικὴ καὶ ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ μὴ εὑρεθῇ πρὸ ἀπροόπτου. Καὶ μία γαλλικὴ ἐφημερὶς πληροφορεῖται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἡ Τουρκία εἶνε ἑτοίμη νὰ κλείσῃ μὲ νάρκας ἐντὸς ἓξ ὡρῶν τὰ Δαρδανέλλια.

6) Ἀλλ' ἡ στιγμὴ δὲν ἦτο ἀκόμη κατάλληλος διὰ νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου. Μόνον τὸν Μάρτιον τοῦ 1936 ἐδημιουργήθη ἡ «ψυχολογικὴ στιγμή». Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν στρατιωτικὴν κατάληψιν τοῦ Ρήνου, μαθαίνουν οἱ ἄνθρωποι τῆς Γενεύης ὅτι ἡ Τουρκία θέλει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας. Μετὰ δέκα ἡμέρας ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διεξάγει «πληροφοριακὰς» συνομιλίας μὲ τοὺς πολιτικοὺς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Τὸ παιχνίδι ἐκερδήθη. Τὰ ἐπακολουθήσαντα ἦσαν τυπικά: ἡ διακοίνωσις πρὸς τὸν ὑπογράψαντας τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάννης, αἱ ἀπαντήσεις, ἡ σύγκλησις τῆς Διασκέψεως.

Τὸ πρόβλημα τῆς Αὐστρίας

«Ὁ Χίτλερ θὰ καταλάβῃ τὴν Αὐστρίαν»

Καὶ πόλεμος δὲν θὰ γίνῃ

Εἰς τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα τῆς Ζυρίχης» δημοσιεύονται αἱ κατωτέρω ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος δηλώσεις πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴν της ἐξεχούσης διπλωματικῆς προσωπικότητος τῆς Γαλλίας.

Δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν τὸν Χίτλερ ὅταν βεβαιώνει ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Γαλλίας. Τὸ Ράϊν δὲν σχεδιάζει καμμίαν ἐπίθεσιν οὔτε κατὰ τῆς Γαλλίας οὔτε κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρόν. Ἀντιθέτως, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ καταλάβῃ τὴν Βιέννην. Τῷ ὄντι, ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὀνείρου τῆς «Μεσευρώπης» ἔχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τὴν Γερμανίαν. Τὸ Ράϊχ ἐπιθυμεῖ νὰ συνδέσῃ τὸ Ἀμβοῦργον μὲ τὴν Τεργέστην, νὰ τονώσῃ τὴν πρὸς τὴν Μεσόγειον στροφήν του, νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Δουνάβεως καὶ τέλος νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μέγα ἐκεῖνο ὄνειρον τοῦ σιδηροδρόμου Βερολίνου — Βαγδάτης.

Τὴν ἡμέραν ποὺ ὁ Χίτλερ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βιέννην θὰ προτείνῃ εἰκοσιπενταετῆ εἰρήνην εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Ρωσίαν. Οἱ Γερμανοὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Ἐλβετίας δὲν τὸν ἐνδιαφέρουν σήμερον ἀμέσως, ὅπως δὲν τὸν ἐνδιαφέρει καὶ ἡ Οὐκρανία. Τὰ ὁλέμματά του εἶνε τώρα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Αὐστρίαν. Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐδέχθη σχεδὸν χωρὶς ψιθυρον τὴν κατάληψιν τῆς οὐδετέρας ζώνης τῆς Ρηνανίας καὶ τὴν καταγγελίαν τῆς συνθήκης τοῦ Λοκάρνο. Ἡ ἰδία αὐτὴ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ δεχθῇ καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Αὐστρίας.

Ποῖος, ἄλλωστε, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Χίτλερ ἀπὸ τοῦ νὰ προβῇ εἰς τὸ πραξικόπημα τοῦτο; Ἡ Ἰταλία; Ἀναμφιβόλως ἡ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο Ρωμηός».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Παρδὲς καὶ ρημάδια».
ΑΛΚΗΣ. (Πανεπιστημίου 8-10). «Ο ὑπ. ἀστυν. συνηγορίας».
ΑΝΑΤΟΛΗ. «Ἡ κυρία μὲ τὰ κρόκινα».
ΚΑΖΙΝΟ (εἰς Λάκκην). «Ὁ ρομαντικὸς ἐκσεβαστὸς».
ΑΛΟΥ. (Θέατρο Λόλωνη - Ἰατρού). «Ἡ Ρόζα».
ΜΕΤΡΟΠΟΛ. (Μητροπόλεως). «Ὑποχρεώ καὶ μάλιστα».
ΜΑΛΤΑ ΑΤΤΙΚ. (Δεληγ.). Ζαν Γκαμπέν.
ΜΑΡΙΝΕΤ (Φειδίου). Ἀρχιέ.
ΡΟΥΜΠΙΝΙΕΡΑ (Κηφισιᾶς). (Θέατρο Νομικῆς). «Ὁ Γκάουκο».
ΠΕΡΟΚΕ. «Ἀκυρίτας».
ΣΑΜΑΡΙΤΑΝ. «Ἡ Βαπέλλατσα».

Κινηματογραφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὁ μικρὸς συναγωνιστὴς».
ΟΥΦΑ. «Ἡ μεγάλη ἀπόδρασις».
ΑΘΗΝΑ. «Ἑθνικὸν Ζυπνητήριον».
ΑΘΗΝΑΙΣ. «Ἡ σφαγὴ τῶν ἀγγέλων».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Κολλιτῖνος».
ΒΕΡΓΙΝΑ. «Ἀνω Βόλτα».
ΒΙΡΤΡΗΣ. «Δυὸ δολοφόνοι».
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ἡ Μαγικὴ πολύτιμη».
ΒΙΟΡΑΜΑ. «Ἡ ἐν Ἀφρικῇ ἐκστρατεία τοῦ Μουσσολίνι».
ΓΚΡΑΝΔ. «Ὁ Γκρεμλὶν Κατασκευάζει».
ΔΙΑΝΑ (Π. Φαλήρου). «Κλοπητὴς Βαρέλι».
ΕΔΕΝ. (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ Ἀγάπη».
ΕΡΜΗΣ. «Ἀλλάζουν οἱ δυὸ κυρίδες».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἀπόστολος Παῦλος».
ΕΤΟΥΑΛ. «Τὸ ρόδον τοῦ μεγαλουτσίου».
ΖΑΡΡΑ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ Ἀγάπη».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Πυτιτὶς πράκτωρ».
ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ. «Ἀγωνιστὲς δρομάρηδες».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἀκυρίτας».
ΚΑΤΩ. «Ἐλπὶς Ἑλλάς».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Τὸ μυστικὸν τῆς Ζουζάνας».
ΜΑΤ ΕΙΝΣ. «Ἡ κυρία καὶ ὁ ἀκόλαστος».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Τέλειο σὲ ὅλα».
ΝΥΜΦΗ. «Ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἀμαζονίου».
ΟΔΕΟΝ (Ὁμονοίας). Βαμπὲ. Φέρφαξ.
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ὁ Δίαυλος».
ΠΑΡΝΗΣΣΟΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΡΙΑΛΤΟ. «Κασάνοβας».
ΡΟΔΑΚΙΑ. «Ἐνταῦθα».
ΡΟΥΑΓΙΑΛ. «Ἀντωνίου».
ΣΑΝΤΑΛ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς γυναικὸς».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ὁ τερατώδης τύραννος».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΥΦΕΣΤΩΝ. «Ἐκεῖς που περιμένουν».

Ἐστιατόρια - ταβέρνες

ΠΛΑΣ ΓΑΥΔΟΣ μέχρι πρωΐας.

Διεύθυνσις τοῦ Τσιγγρίου
Ἐμμανουὴλ Ἀ. Καπετάνης
Τόκος Ἂγ. Παρασκευῆς 12 (Χολαργός)

Ραδιόφωνον

ΔΕΥΤΕΡΑ 29/6/36
ΘΕΣ ΣΑΛΟΥΙΚΗ (κχ. 1336, μ. 223). Καθημερινὰ — 12 μ.μ.: Κυριακάς, ὡς ἑορτὰς 1 ½—2 ½ μ.μ. μετάδοσις μουσικῆς διαλέξεως κλπ.
ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). Καθημερινὰ 7 π.μ. Πρωϊνὴ συναυλία. 8.40 μ.μ. Ὀργανικὴ συναυλία. 9.40 μ.μ. Ὁ χορὸς της Ὀπερας, δίσκοι μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ ὄπερες. 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους. Κυριακὴ 12 μ.μ. Λυτὸ καὶ ἀπαλλαγή.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550.5). 6 μ.μ. Συναυλία χορωδίας καὶ ταινίας γραμμοφώνου. 7.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸς. 9.30 μ.μ. Χορὸς. 11.45 μ.μ. Μουσικὴ χορευτικὴ.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 394, μ. 365). 7.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ. 8.20 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τραγούδια. 9.45 μ.μ. Ὀρχηστικὴ συναυλία. (Ἐπαναλήψεις: 12.30 μ.μ. καὶ 2.30 π.μ.).
ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 5.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 7.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ γραμμοφώνου. 8.15 μ.μ. Πικνὶκ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 9.40 μ.μ. Χορὸς μὲ ἐπιλογὴν δίσκων.
ΡΑΝΤΙΟ ΠΑΡΙ (κχ. 182, μ. 1648). 6.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 8.45 μ.μ. Ὄπερα: «Ὁ Ἀρλεσιανὸς» τοῦ Ζὼρζ Μπιζέ.
ΠΑΡΙΣΙΑΝΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ (κχ. 698, μ. 431.7). 6.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 8.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 11.45 μ.μ. Χορὸς. 12.15 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΠΑΡΙ-ΑΓΓΛΙΚΗ (κχ. 1458, μ. 205). 5.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 8.45 μ.μ. Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Μουσικὴ χορευτικὴ.
ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 8.05 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 9.40 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Χορὸ «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Δίσκοι. 12 μ.μ. Χορὸς. 12.45 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 3.10 μ.μ. Μίνιμ συναυλία.

ΤΡΙΤΗ, 30/6/36
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (κχ. 1336, μ. 223). Καθημερινὰς 3—10 μ.μ., Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς 1—2 μ.μ. μετάδοσις μουσικῆς διαλέξεως κλπ.
ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 7 π.μ. Πρωϊνὴ συναυλία. 8.40 μ.μ. Συναυλία ὀργάνων. Βαριὰ μουσικὴ. 10.10 μ.μ. Συναυλία ὀργάνων. Ἐλαφρὰ καὶ μοντέρνα μουσικὴ. 11.30 μ.μ. Νυκτερινὴ συναυλία.
ΒΕΡΟΥΝΤΙΟΝ (κχ. 841, μ. 357). 7 μ.μ. Δίσκοι. Ἐλαφρὰ καὶ εὐθυμα κομμάτια. 8.15 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 9.10 μ.μ. Πικνὶκ συναυλία ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 10.40 μ.μ. Μουσικὴ χορευτικὴ. 12 μ.μ. Χορὸς. Ἡ ὀρχήστρα Ὀνολὴ Γκόρντον.
ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 5.30 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ὁ Ὀπέρα» τοῦ Καλόν. Ἀπὸ τὸν Ἐκλεκτικὸν Χορὸ. 8.40 μ.μ. «Ὁ χορὸς της Ὀπέρας, ὅπερα καὶ μπαλλέτα. 10.30 μ.μ. Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550.5). 6 μ.μ. Συναυλία χορωδίας καὶ ταινίας γραμμοφώνου. 7.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸς. 9.30 μ.μ. Χορὸς. 11.45 μ.μ. Μουσικὴ χορευτικὴ.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 394, μ. 365). 7.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ. 8.20 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τραγούδια. 9.45 μ.μ. Ὀρχηστικὴ συναυλία. (Ἐπαναλήψεις: 12.30 μ.μ. καὶ 2.30 π.μ.).
ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 5.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 7.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ γραμμοφώνου. 8.15 μ.μ. Πικνὶκ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 9.40 μ.μ. Χορὸς μὲ ἐπιλογὴν δίσκων.
ΡΑΝΤΙΟ ΠΑΡΙ (κχ. 182, μ. 1648). 6.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 8.45 μ.μ. Ὄπερα: «Ὁ Ἀρλεσιανὸς» τοῦ Ζὼρζ Μπιζέ.
ΠΑΡΙΣΙΑΝΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ (κχ. 698, μ. 431.7). 6.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 8.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 11.45 μ.μ. Χορὸς. 12.15 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΠΑΡΙ-ΑΓΓΛΙΚΗ (κχ. 1458, μ. 205). 5.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Χορὸ καὶ τραγούδια. 8.45 μ.μ. Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Μουσικὴ χορευτικὴ.
ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 8.05 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 9.40 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Χορὸ «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Δίσκοι. 12 μ.μ. Χορὸς. 12.45 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 3.10 μ.μ. Μίνιμ συναυλία.

ΤΡΙΤΗ, 30/6/36
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ (κχ. 200, μ. 1500). 5.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 8 μ.μ. Πικνὶκ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 8.30 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Θέατρο. 9 μ.μ. Συναυλία ὀργάνων. 10.30 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Θέατρο. 11.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 12.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 10.30 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 6.40 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 8.40 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.10 μ.μ. Χορὸς μὲ ἐπιλογὴν δίσκων. 12 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 10.30 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 394, μ. 363). 6.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 9.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια.
ΜΟΝΤΕΝΤΣΕΡΝ (κχ. 556, μ. 540). 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 9 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΖΟΤΤΕΝΣ (κχ. 677, μ. 443). 9.10 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΣΤΟΥΤΓΑΡΤΗ (κχ. 522, μ. 574). 8 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.
ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 6.40 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 8.40 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.10 μ.μ. Χορὸς μὲ ἐπιλογὴν δίσκων. 12 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 10.30 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ὄπερα: «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν Πορτοκαλιῶν». 11.30 μ.μ. Χορὸς μὲ δίσκους.

Μία ἀδικία

Ὑπάρχουν εἰς τὸ ἀματικὸν — ὡς οἱ ἐξωματικοὶ τοῦ Ἐλέννου καὶ διαχωρίσεις, οἱ ὁποῖοι παραμένουν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλέον, διότι δὲν ἔχουν εἰσ, εἰς τὸ σπουδαῖον ὑπηρετῶν, δὲν ἔχουν ἀνάγκην νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἔχουν τὰ προσόντα τῆς ἀναβάσεως. Καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ βλέπουν συνεχῶς νὰ προάγωνται ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἐπὶ βάρους των ἄλλων ὁλίγα καὶ σιωποῦν. Τὸ κράτος ὅμως ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν καινούργιας κατὰ ἕνα τοὐλάχιστον ἔτος μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν ὁποίων μακροχρόνιος παραμένει ἕνας ἐκ τῶν αὐτῶν βαθμῶν ἀποτελεῖ μίαν ἀδικίαν εἰς βάρος τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπανορθωθῇ. Ἡ ἐπανόρθωσις εἶναι εὔκολος. Ναυτικὸν Ἔτος, ἄλλοτε, μᾶς ἐπρόσφερεν ἐξαιρέτους ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι ἐπροσφέρθησαν δεκαετίαν εἰς τὰ αὐτὰ βαθμά.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἰατροκατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν προκηρύσσει πρόχειρον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγκαταστάσεων τῶν παραπηγμάτων ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ 1ου Παθολογικοῦ Τμήματος ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐφορείας καὶ τὴν 12 μ.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Πληροφορίαι συγκεκριμέναι παρέχονται ἐν τῷ Γραμματείῳ τοῦ Νοσοκομείου καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9 π.μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1936
Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἰατροκατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν προκηρύσσει πρόχειρον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγκαταστάσεων τῶν παραπηγμάτων ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ 1ου Παθολογικοῦ Τμήματος διὰ τὴν 12ην μ.μ. τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1936, ἡμέραν Παρασκευήν. Πληροφορίαι συγκεκριμέναι παρέχονται ἐν τῷ Γραμματείῳ τοῦ Νοσοκομείου καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9 π.μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1936
Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή

ΡΟΔΟΣΤΑΓΜΑ γνήσιον ἔχει μόνον ὁ Ἀπ. Μ. Ἀναστασόπουλος Ἀλεξάνδρ. 80. Τηλέφ. 80—545.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

— 51ον —

Ἐδγαρδ Οὐάλλας «Ἡ Ἄσπρη Μάσκα»

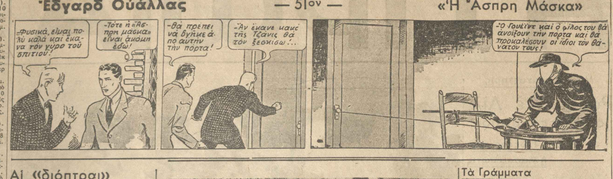

Αἱ «διόπτραι» τῆς Ἀρετῆς

— Τὶ περίεργο!... μοῦ εἶπε κάποτε ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς Ἀεροπορίας μὲ τὴν ὁποίαν εἶχα συζητήσει γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀποκτήσεως ὀπτικῶν ὀργάνων ἀπὸ τὸ κοινόν, ὅτι ἐσὺ ἐπιμένεις τόσον πολὺ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκτήσεως διοπτρῶν ἀπὸ τὸ κοινόν, ἐνῶ ἐμεῖς ἔχομεν τόσα ὄργανα καὶ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην τῶν δικῶν του...

Ἐγὼ ὅμως ἐπέμενα ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκτήσεως διοπτρῶν ἀπὸ τὸ κοινὸν εἶναι μεγάλη καὶ ὅτι ἡ ἀποκτήσις αὐτῶν θὰ ἐβοήθει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀθλητικῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα ἐκεῖνο ποὺ μὲ ἔκαμε νὰ ἐπιμένω εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκτήσεως διοπτρῶν ἀπὸ τὸ κοινὸν ἦτο ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκτήσεως διοπτρῶν ἀπὸ τὴν Ἀρετή. Ἡ Ἀρετὴ εἶναι ἡ ἀρίστη τῆς βαθμολογίας, καὶ τὰ ἀπονέμουν εἰς τοὺς ἀθλητὰς ποὺ ἀνάγκην διοπτρῶν δὲν ἔχουν. Ἀλλὰ ἐγὼ εἶχα ἀρίστας εἰς ὅλων βραβείων, συμποσίου, μουσικῆς, πυροβολισμοῦ καὶ ἄλλων ἀθλημάτων ποὺ ἔχουν καρτοπόρουλα, μὲ πολὺ γερὰ σπυριὰ στὴν μύτη, ἀπὸ τὰ διόπτρα τροπαῖα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπαίρονται οἱ ἀθλητὲς ποὺ ἔχουν τὴν ὄρασιν ὑπερβολικὰ ζωηρὰν καὶ ἀνάγκην διοπτρῶν γιὰ νὰ μὴν χάσουν τὸν σκοπόν.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην μεριὰν ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἀνάγκην διοπτρῶν καὶ ἐπιτίθεται εἰς τὸν ἀντίπαλόν του ἐπιτυγχάνει τὸν σκοπόν του, ἀλλὰ δὲν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα νὰ φορᾷ τὸ ἀρίστειον τῆς Ἀρετῆς.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐγὼ ἐπέμενα ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκτήσεως διοπτρῶν ἀπὸ τὸ κοινὸν εἶναι μεγάλη, ἐπειδὴ ἐπιμένω ἀκόμη καὶ τώρα ὅτι ἡ ἀνάγκη αὐτὴ εἶναι μεγάλη, ἐπειδὴ ἐπιμένω ὅτι ἡ ἀνάγκη αὐτὴ θὰ ἐβοήθει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀθλητικῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἐπιμένω ὅτι ἡ ἀπόκτησις τῶν διοπτρῶν ἀπὸ τὸ κοινὸν

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ
ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Εἰς τὴν «Δ]ουγκουμόρετ» ὁ κ. Ἀμ-πελᾶς Νταβῖδ γαφεῖ περὶ τῶν μει-ονοτικῶν συλλόγων τὰ ὁποῖα ἀνή-γγειλαν μὴ-χεῖρα θέλητικὸν συ-μπαίγμα τῆς ἑποχῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων Ἀθλη-τῶν Ὑπερσούνιδος.

Ὁ Ἀμπελᾶς, ἀφοτοῦ, λέγει, ὁ κ. Ντεμίρ, δὲν ἔχουν λόγον ὑπάρξεως, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀπορρέοντι ἔτει ἐν τῷ σωματικῇ διηλῷθ Διάλλαγῃ τῆς Πολιτείας, ἐνῶ ἡ ὅλη ἀστυ-νομικὴ τῆς πλευρὰ ἐν τῷ μεγά-λῃ Τουρκικῇ ἀθλητικῇ ἑστίᾳ ἐν-τὸς τῶν ὁποίων

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

ΜΕΤΑΞΥ ΡΟΥΣΔΗ, ΗΝΤΕΝ ΚΑΙ ΛΙΤΒΙΝΩΦ

Η ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΡΩΣΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΑΝΕΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28. (Τρανσόσεαν).— Αἱ πλεῖσται ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες τῶν Παρισίων δημοσιεύουν τηλεγραφήματα τῶν ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτῶν των μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐπῆλθεν ἤδη κατ' ἀρχὴν συμφωνία ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν μεταξὺ τοῦ κ. Ἥντεν, τοῦ Λιτβίνωφ καὶ τοῦ κ. Ρουσδῆ Ἀρᾶς. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας συνεφωνήθη ὅτι τὰ Στενὰ τῶν Δαρδανελλίων θὰ παραμείνουν ἐλεύθερα διὰ τὰ πολεμικὰ σκάφη ὅλων τῶν ἐθνῶν ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦσι ταῦτα ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ ἐκπληροῦσιν ὑποχρέωσιν ἐγκεκριμένην ὑπὸ τῆς Κ. Τ. Ε. Ἐπὶ πλέον ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις θὰ δικαιοῦται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στόλου της ἐν τῇ Βαλτικῇ. Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἠχοῦς τῶν Παρισίων», ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Ἰταλία δὲν ἀποδέχονται τὴν πρότασιν ταύτην, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ἀγγλία, τὰ Σοβιέτ καὶ ἡ Τουρκία θὰ ὑπογράψουν τὸ ὡς ἄνω πρωτόκολλον, ὅπερ θὰ ἀφεθῇ ἀνοικτὸν ὥστε νὰ δύνανται νὰ ὑπογραφῇ ἐν τῷ μέλλοντι ὑφ' οἱασδήποτε ἄλλης Δυνάμεως ἥτις ἤθελε προσχωρήσει βραδύτερον εἰς τὴν Συμφωνίαν.

ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Ἀθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης, ὅτι κατὰ ληφθείσας αὐτόθι πληροφορίας, δύο κυρίως εἶνε οἱ σκοποί, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ Μεγάλη Βρεταννία εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Μοντραί: 1) Ἐγκλεισμὸς τοῦ σοβιετικοῦ στόλου εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ 2) ὁ καθορισμὸς παγίας καταστάσεως εἰς τὴν Μεσόγειον.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Δαρδανελλίων ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία, κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε πληροφορίας, ἔχουν κοινὰς κατευθύνσεις.

Τὸ ζήτημα τῶν Δαρδανελλίων ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ σημερινοῦ Κυριακάτικου Τύπου.

Ὁ ἀρθρογράφος τῶν «Κυριακάτικων Τάϊμς» ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ ἀνικανότης τῆς Κ.Τ.Ε. ὅπως προστατεύσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κρατῶν, προεκάλεσε τὴν αἴτησιν τῆς Τουρκίας περὶ ἐπανοχυρώσεως τῶν Στενῶν.

«Θὰ ἦτο φρόνιμον —γράφει— νὰ ἀφήσωμεν τὴν Τουρκίαν νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἔλεγχον ἐπὶ τῶν Στενῶν; Ἡ Γερμανία ἐπιζητεῖ νὰ ἐπεκταθῇ πρὸς τὸν Εὐξεινον. Ἂν, ὡς εἶνε πιθανόν, δὲν δυνηθῶμεν νὰ ἐπέμβωμεν ἐνόπλως ὅπως παρεμποδίσωμεν τὴν ἕνωσιν τῆς Αὐστρίας ἢ τῆς Οὐγγαρίας μετὰ τῆς Γερμανίας, θὰ δυνάμεθα τουλάχιστον νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ναυτικήν μας δύναμιν εἰς τὸν Εὔξεινον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ ἀφήσωμεν τὴν Τουρκίαν κυρίαρχον τῶν Στενῶν».

Ὁ ἀρθρογράφος κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς συνάψεως περιφερειακοῦ συμφώνου, τοῦ ὁποίου θὰ δύνανται νὰ μετάσχουν ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ρωσία, ἡ Γερμανία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸ ὁποῖον θὰ παρείχεν εἰς τὴν Τουρκίαν πραγματικὰς ἐγγυήσεις, διατηρουμένων ἀνοικτῶν, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς διεθνοῦς δικαιοσύνης τῶν Στενῶν αὐτῶν, ἅτινα χωρίζουν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν Ἀσίαν.

Ὁ ἀρθρογράφος ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ Στενὰ καθεστὼς ἀνάλογον πρὸς τὸ τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ, τῆς ὁποίας αἱ ἀκταὶ δύνανται νὰ ὀχυρωθοῦν εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ παρεμπόδισις διελεύσεως σκαφῶν.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΤΑΛΑΝΤΙΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Νταλαντιὲ προῆλθεσε γεύματος παρατεθέντος εἰς Βερσαλλίας ἐπὶ τῇ 170ῇ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ στρατηγοῦ Ὂς.

Ὁ κ. Νταλαντιὲ ἔκαμεν ἐν ἀρχῇ σύντομον ἀνασκόπησιν τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου δημοκρατικοῦ ἀρχηγοῦ, ὅστις ἀπὸ ὑπαξιωματικὸς ἔφθασεν εἰς τὸν θρόνον τοῦ στρατηγοῦ, ἀπηλευθέρωσε τὴν Ἀλσατίαν, εἰρήνευσε τὴν Βανδέαν καὶ διώκησε τὴν στρατιὰν τοῦ Μοζέλα. Ὡμίλησε κατόπιν διὰ τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα παρέχει καὶ σήμερον ἀκόμη ἡ ὑποδειγματικὴ ζωὴ τοῦ μεγάλου δημοκρατικοῦ στρατηγοῦ.

— Ἡ χώρα μας, εἶπεν, ποθεῖ διαπύρως τὴν εἰρήνην καὶ δὲν τὴν ἀντιλαμβάνεται εἰμὴ ὡς ἔννοιαν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας ὅλων τῶν Ἐθνῶν. Καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν Γενεύῃ ἡ Λαϊκὴ Κυβέρνησις τῆς Γαλλίας ἀφιερώνει τὰς ἐνεργείας της ἐν τῇ Κ.Τ.Ε. ὑπὲρ τοῦ ἰδανικοῦ μιᾶς ἀδιαιρέτου εἰρήνης ἠγγυημένης διὰ τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας πρὸς ἀπόκρουσιν οἱασδήποτε ἐπιθέσεως. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ εὐγενὴς ἐκκλησις θὰ ἀκουσθῇ παρ' ὅλων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ὅτι θὰ θελήσουν οὗτοι νὰ ἀφιερώσουν τὰς προσπαθείας των πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιθέσεως μὲ τρόπον ἀποτελεσματικῶς ἠγγυημένον διὰ ἰσχυροτάτων στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν. Διακηρύττουσα τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ Ἔθνη θὰ τὴν προσοικειωθοῦν, ἡ Γαλλία προσέρχεται εἰς τὴν συζήτησιν, ἥτις θὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ θέματος ἐν τῇ Κ.Τ.Ε., ἔχουσα ἐπὶ πλέον τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος ὅπως διατηρήσῃ τὴν ἀμυντικὴν της ἱκανότητα.

Ἀναλύων ὁ κ. Νταλαντιὲ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται σήμερον στρατιωτικῶς ἡ Γαλλία καθώρισεν, ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν ἱκανὸς νὰ ἐξασφαλίσῃ, εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν, τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος, διότι εἶνε στρατὸς δημοκρατικὸς ἀπορρέων ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ, ἑνὸς μεγάλου ἐλευθέρου λαοῦ. Διὰ τοῦ στρατοῦ της αὐτοῦ ἡ χώρα ἐξῆλθε νικήτρια ἐκ τῶν δοκιμασιῶν μέσῳ τῶν ὁποίων διῆλθε.

Περαίνων τὸν λόγον του ὁ κ. Νταλαντιὲ ἐξῆρε τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται σήμερον ὁ γαλλικὸς στρατός, ὅστις προσαρμόσας τὰς παραδόσεις που πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς νεωτέρας στρατιωτικῆς πεχνικῆς, μετερρυθμίσθη, ἐπεξέτεινε τὸ πεδίον τῆς δράσεως του καὶ εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὰ σύνορα μὲ τὰ εἰδικὰ συντάγματά του φρουροῦντα τὴν περιοχὴν τῶν ὀχυρωματικῶν καὶ τῶν ἀμυντικῶν ἔργων. Ὄπισθεν τοῦ ἀδιαπεράστου τούτου φράκτου ἔχει τὰς τοπικὰς ἐφεδρείας του καὶ ἀπωτέρω τὰς μηχανοκινήτους, ἑτοίμους πρὸς ραγδαίαν ἐπέμβασιν πανταχοῦ.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Γενεύης ἡ Διάσκεψις τῶν Δυνάμεων ποὺ Λοκάρνο θὰ πραγματοποιηθῇ εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς Διασκέψεως τοῦ Μοντραὶ καὶ θὰ γίνῃ ἐν Βρυξέλλαις. Αἱ ἐνταῦθα ἐφημερίδες προσθέτουν ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἔχει ἐκφράσει ἀκόμη τὴν γνώμην της ὡς πρὸς τοῦτο.

ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝ ΜΟΓΓΟΛΙΑ

ΡΩΜΗ, 28. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφήματα ἐκ Σαγγάης ἀγγέλλουν ὅτι συνέστη νέα στρατιωτικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν ἐσωτερικὴν Μογγολίαν μὲ πρωτεύουσαν τὸ Τσιὰ-Πεὶς τῆς ἐπαρχίας Σαχάρ. Ὁ πρίγκηψ Τὲχ ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Διαψεύδονται αἱ εἰδήσεις περὶ γενικῆς κινητοποιήσεως τῶν στρατευμάτων τοῦ Ναγκίν καὶ περὶ μαχῶν μὲ τὰ στρατεύματα τοῦ Νότου. Τὸ πολιτικὸν συμβούλιον τῶν νοτιοδυτικῶν ἐπαρχιῶν ἐξέδωκε προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας καλεῖ τοὺς κινέζους νὰ ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τῶν Ἰαπώνων. Κατὰ πληροφορίας, μὴ ἐπιβεβαιουμένας ὅμως, κινεζικὴ ἀκταιωρὸς ἐκανονιοβόλησεν ἰαπωνικὰ σκάφη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΙΩΡΟΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Χθὲς τὴν 10ην πρωϊνὴν κατέπλευσεν εἰς τὸ Νέον Φάληρον τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Ψαρά», διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην περιοδείας του ὁ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς.

Πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως εἶχε κατέλθη εἰς τὸ Νέον Φάληρον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας πόλεων κ. Τρύφωνας, οἱ ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κ. κ. Σπύρου καὶ Βασιλόπουλος, ὁ συνταγματάρχης κ. Ἀγγελέτος, οἱ ὁποῖοι ἀνέμενον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν ἀκολουθίαν του.

Εἰς τὴν ἐξέδραν εἶχον παραταχθῆ ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς ἄγημα ναυτῶν τοῦ λιμεναρχείου καὶ μαθήτριαι τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κυριάκη.

Ἐπίσης εἶχε συγκεντρωθῆ εἰς τὸν πρὸ τῆς ἐξέδρας χῶρον καὶ κατὰ μῆκος τῆς παραλίας πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον κατεχειροκρότησεν ἅμα τῇ ἀποβιβάσει του τὸν Ἄνακτα.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπεβιβάσθη τὴν 10½ π.μ. διὰ θενζινακάτου εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου τὸν ὑπεδέχθη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί.

Ἡ Α. Μ. Μεγαλειότης κατόπιν ἀπεχαιρέτισε τοὺς ἐπισήμους καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἐπεβιβάσθη τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἀνεχώρησεν, ὁδηγὼν αὐτὸ ὁ ἴδιος.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Βασιλέως, ἀκολουθούμενον καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν αὐτοκινήτων, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί, κατηυθύνθη πρὸς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ, ὅπου ἐπίσης εἶχε συγκεντρωθῆ πλῆθος κόσμου καὶ ἀνέμενε τὴν διέλευσιν τοῦ Βασιλέως.

Ὅταν τὸ βασιλικὸν αὐτοκίνητον ἔστρεψε τὸ Δέλτα τοῦ Φαλήρου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν λεωφόρον τοῦ Συγγροῦ, ὁ συγκεντρωθεὶς κόσμος ἤρχισε νὰ ζητωκραυγάζῃ καὶ νὰ χειροκροτῇ ἐνθουσιωδῶς.

Ὁ Βοσιλεὺς ἐδέχθη τὴν 11.15΄ π. μ. τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εἰς συνεργασίαν, ἡ ὁποία παρετάθη ἐπὶ δίωρον. Κατ' αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του ἐκ τῆς περιοδείας του συνωμίλησε δὲ μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ἐνδιαφερόντων τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τὴν ἐπιλύσεως τῶν ὁποίων ἔλαβεν ὁ ἴδιος ἄμεσον ἀντίληψιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδείας του.

Τὰ ζητήματα ταῦτα ἀνέλαβεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ φέρῃ εἰς τὸ πρῶτον Ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν ρύθμισίν των.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Κερκύρας ὅπου θὰ παραθερίσῃ θὰ περιοδεύσῃ τὴν Πελοπόννησον συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΠΡΟΣ ΙΔΡΥΣΙΝ ΙΠΠΕΥΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ, 28. (Ἀθ. Πρ.).— Ὁ ἐνταῦθα διαμένων ὁμογενὴς κ. Φ. Κότσικας ἀκούσας προθύμως πρόταση τοῦ Πρεσβευτοῦ κ. Δενδραμῆ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ποσὸν 3.000 λιρῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν συγχρονισμένης Στρατιωτικῆς Ἱππευτικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. Δενδραμῆς συνεχάρη τὸν κ. Κότσικαν διὰ τὴν φιλοπάτριδα χειρονομίαν του.

ΣΕΙΡΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ἡ Ἑλένη Γερμαγιὰ ἐτῶν 65, κατέπεσε προχθὲς τὴν ἑσπέραν ἐξ ἀπροσεξίας της ἐκ τοῦ 3ου ὀρόφου τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαυρομιχάλη 36 οἰκίας της καὶ ἐτραυματίσθη θανασίμως. Μεταφερθεῖσα εἰς τὸν σταθμὸν Α΄ Βοηθειῶν ἐξέπνευσε. Ἐπειδὴ αὕτη ἦτο ἡμιπάραλυτος καὶ ἔπασχεν ἐκ νευρασθενείας, ἐξετάζεται ἡ ἐκδοχὴ μήπως ηὐτοκτόνησε.

—Ἡ 9ετὶς Σοφία Χαραλάμπους, ἐνῷ ἔπαιζε ἔξωθι τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προπυλαίων 6 οἰκίας της, ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ ἠλεκτροφόρα σύρματα καὶ ὑπέστη ἐλαφρὰν ἠλεκτροπληξίαν. Μετεφέρθη εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον.

—Ἡ Ἑλένη σύζυγος Ι. Ὀδαντίου, ἐνῷ ἔθετε πῦρ εἰς καμινέτον οἰνοπνεύματος, ὑπέστη σοβαρὰ ἐγκαύματα ἐξ αἰφνιδίας ἐκρήξεως τούτου. Μετεφέρθη εἰς τὴν κλινικὴν Λιβανοῦ.

—Τὸ ὑπ' ἀριθ. 30499 αὐτοκίνητον παρέσυρε παρὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων τὸν Β. Βασιλόπουλον, παντοπώλην καὶ τὸν ἐτραυμάτισε εἰς τὴν κεφαλήν.

—Ἡ 4ετὶς Γεωργία Κατσαρέλλου παρεσύρθη ὑπὸ ποδηλάτου ὁδηγουμένου ὑπὸ τοῦ 13ετοῦς Κ. Ρούσσου καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλήν.

ΑΘΛΟΙ ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΣ

Ὁ Ι. Καλογιάννης, παράφρων, μεταβὰς εἰς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας εἰσῆλθεν εἰς διάφορα κέντρα καὶ ἐπετέθη διὰ καθισμάτων ἐναντίον τῶν θαμώνων. Συλληφθεὶς μετὰ πολλῶν κόπων ὑπὸ προσδραμόντων ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὡδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἐκεῖ μόλις εὗρε εὐκαιρίαν ἥρπασεν ἔνα μελανοδοχεῖον καὶ τὸ ἔρριξεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑπαστυνόμου. Τέλος ὁ παράφρων ἐνεκλείσθη εἰς τὰ κρατητήρια.

Εἰδοποιήθη τὸ Ψυχιατρεῖον νὰ τὸν παραλάβῃ.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Τὴν 10.30΄ π.μ. σήμερον θὰ συνέλθῃ εἰς τὸ Κεντρον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του κ. Χ. Βοζίκη ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ.

Θα μετάσχουν ταύτης, συμφώνως προς το καταστατικον αυτου, οἱ ἤδη βουλευταί, ὡς καὶ οἱ πολιτευταὶ οἱ διατελέσαντες βουλευταὶ ἢ γερουσιασταί.

Ἡ σημερινὴ πρωτη συνεδρίασις θὰ περιορισθῇ εις τας ἀνακοινώσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ κόμματος, ἀναφερομένας εἰς τὰ πεπραγμένα αὐτου, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν κατοπιν τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος, εἰς τὰς διεξαχθείσας συνεννοήσεις πρὸς ἀποκατάστασιν στενῆς συνεργασίας μετὰ τῶν συγγενῶν κομμάτων, εἰς ἐπισκόπησιν τῆς γενικῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τέλος εἰς τὰς βασικὰς γραμμὰς τῆς συζητηθησομένης ἀναπροσαρμογῆς τῶν προγραμματικῶν κατευθύνσεων τοῦ κόμματος πρὸς τὰς σημερινὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας.

Ἡ συνεδρίασις θὰ διακοπῇ ἀκολούθως εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἀρχηγοῦ δι' αὔριον, ὁπότε θὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναλοιπῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ἑτέρου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ κόμματος, καὶ θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀναμένονται καὶ οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ συγκεντρωθοῦν ἐνταῦθα μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς χθὲς βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ τοῦ κόμματος, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπεστάλησαν καὶ νεώτεραι προσκλήσεις, μὲ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὰς διεξαχθησομένας ψηφοφορίας ἡ ἀντιπροσώπευσις διὰ πλειρεξουσίων.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας χθὲς τὴν ἑσπέραν πληροφορίας, ἡ γνώμη τῶν ἤδη συγκεντρωθέντων ἐνταῦθα μελῶν τοῦ κόμματος συμπίπτει ἀπολύτως, ὅπως τὴν γενικωτέραν διοίκησιν αὐτοῦ διατηρήσῃ τὸ σημερινὸν διοικητικὸν συμβούλιον, ἀποτελούμενον, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς καὶ πολιτευτὰς τοῦ κόμματος τοὺς διατελέσαντας ὑπουργοὺς καὶ συσταθὲν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Π. Τσαλδάρη.

Ἐπίσης ὁμόφωνος εἶνε ἡ γνώμη τῶν μελῶν τοῦ κόμματος, ὅπως, διὰ τὴν πληρεστέραν παρακολούθησιν καὶ μελέτην τῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν κλπ. προβλημάτων συσταθοῦν εἴτε ὑπὸ τῆς συνελεύσεως εἴτε ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αἱ ἑξῆς μόνιμοι ἐπιτροπαί: α΄) πολιτικῶν ὑποθέσεων, β΄) ἐξωτερικῶν, γ΄) ἐθνικῆς ἀμύνης, δ΄) ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ στ΄) δημοσί ν οἰκονομικῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ κόμματος, αἱ συζητούμεναι λύσεις εἶνε κυρίως δύο: Ἡ μία ὅπως ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ κόμματος ἀνατεθῇ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ κόμματος, συνιστωμένης γενικῆς γραμματείας μὲ ἔκλογὴν τοῦ γραμματέως ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς συνελεύσεως δι' ἐνιαύσιον θητείαν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς οἰκείας ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν, ἀναλόγως τοῦ θέματος τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ διαχείρισις, εἴτε εἰς συμβούλιον τοῦ Στέμματος, εἴτε εἰς σύσκεψιν ἐν τῇ Βουλῇ. Καὶ ἡ ἄλλη λύσις, ὅπως ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ κόμματος ἀνατεθῇ εἰς τριμελῆ ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν, ἐκλεγομένην ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐκ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, εἰς τὴν ὁποίαν, ἀναλόγως τοῦ πρὸς διαχείρισιν ζητήματος νὰ προστίθεται καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἁρμοδίας ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν, ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε καὶ ὁ εἰσηγητής.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως θὰ παραταθοῦν πιθανῶς καὶ τὴν Τετάρτην, θὰ συγκληθῇ δὲ αὕτη ἐκ νέου περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου ἵνα ἐγκρίνῃ τὰς προγραμματικὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ κόμματος καὶ καθορίσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐναντι τοῦ δημιουργηθησομένου τὴν 1ην Ὀκτωβρίου πολιτικοῦ ζητήματος ἐπὶ τῇ λήξει τῆς πενταμήνου πρὸς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν κοινοβουλευτικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΛΑΒΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΝΑ ΜΗ ΔΕΧΘΟΥΝ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΩΝ

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀπηύθυνε πρόσκλησιν πρὸς τὰ ἱδρυτικὰ μέλη ὅλων τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων τῶν Ἀθηνῶν ὅπως παρουσιασθοῦν ἐνώπιον αὐτοῦ. Κατὰ τὴν παρουσίασίν των ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς θὰ ἀνακοινώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐντολὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὅπως διαλύσουν τὰς ὀργανώσεις των καὶ παραδώσουν εἰς αὐτὸν τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰς σφραγῖδας αὐτῶν.

Κατόπιν τῆς προσκλήσεως ταύτης τοῦ κ. Εἰσαγγελέως συνῆλθον χθὲς καὶ συνεσκέφθησαν ἐπὶ μακρὸν αἱ διοικήσεις τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων Ἀθηνῶν, ἀπεφάσισαν δὲ ὅπως παρουσιαζόμεναι σήμερον τὴν πρωϊαν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα δηλώσουν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν Κ΄ συντακτικὴν πρᾶξιν καὶ συνεπῶς δὲν θὰ διαλύσουν τὰς ὀργανώσεις των. Οἱ ὑπάλληλοι θὰ ἐπικαλεσθῶσι καὶ τὰ περὶ τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἄρθρα τοῦ Νέου Συντάγματος.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Α΄ Νεκροταφείου ἐτελέσθη χθὲς τὴν 10.30΄ πρωϊνὴν τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος Παναγῆ Τσαλδάρη. Εἰς τοῦτο παρέστησαν ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως ὁ ὑπασπιστὴς του συνταγματάρχης κ. Παπαδόπουλος, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς, τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ κ. Ι. Θεοτόκης, ὁ κ. Ι. Ράλλης, ὁ νομάρχης κ. Καλαμάρας, οἱ βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, τὰ προεδρεῖα τῶν Λαϊκῶν Συλλόγων καὶ πολὺς κόσμος.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐψάλη ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου κ. Δαμασκηνοῦ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μεταστάντος πολιτικοῦ τρισαγίον, μεθ' ὃ οἱ παρισταμενοι συνελυπήθησαν τὴν κ. Λίναν Τσαλδάρη. Λόγοι δὲν ἐξεφωνήθησαν, συμφώνως πρὸς ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς κ. Τσαλδάρη.

Πολλοὶ πολῖται προσῆλθον μετὰ τὸ μνημόσυνον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς οἰκίαν τῆς κ. Τσαλδάρη διὰ νὰ τὴν συλλυπηθοῦν.

Τηλεγράφημα ἐκ Κατούνης ἀναφέρει ὅτι πρωτοβουλίᾳ τῆς Κοινότητος ἐτελέσθη ἐκεῖ χθὲς πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος Παναγῆ Τσαλδάρη, χοροστατήσαντος κατ' αὐτὸ τοῦ μητροπολίτου Ἱεροθέου.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΑΞ